

Ο ρομαντισμός ήταν «έννας τρόπος του αισθάνεσθαι» περισσότερο παρά ένα καλλιτεχνικό στιλ. Κατά την περίοδο ε. 1775-1830, με φόντο τη Γαλλική Επανάσταση και τους πολέμους του Ναπολέοντα, οι Ευρωπαίοι καλλιτέχνες, ακολουθώντας το παράδειγμα των ποιητών και των συνθετών, κίνησαν τη δική τους ανταρσία ενάντια στα κυρίαρχα πολιτικά, θρησκευτικά και κοινωνικά ήθη της εποχής. Οι ρομαντικοί αναζητούσαν την προσωπική έκφραση και την ατομική απελευθέρωση, γεγονός που τους οδήγησε στη μεταμόρφωση της έννοιας της τέχνης, την οποία αντιμετώπιζαν ως εργαλείο για κοινωνική και ψυχολογική αλλαγή.

Στον περιεκτικό αυτό τόμο, ο Ντέιβιντ Μπλέινυ Μπράουν προσεγγίζει το ρομαντισμό θεματικά· ερευνά τη σχέση του κινήματος αφενός με τα σύγχρονα του και περισσότερο εικαστικά ρεύματα του νεοκλασικισμού και της γοτθικής αναβίωσης, και αφετέρου με τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις της εποχής. Δεν εξετάζει μονάχα τον τρόπο με τον οποίο καλλιτέχνες τόσο διαφορετικοί μεταξύ τους όσο ο Γκόγια, ο Ντελακρουά, ο Φρίντριχ και ο Τέρνερ ανταποκρίνονταν στα τοπία ή απεικόνιζαν ιστορικά γεγονότα, αλλά μελετά και καλλιτέχνες όπως ο Νταβίντ και ο Ενγκρ, που συνήθως δεν θεωρούνται ρομαντικοί. Ο Μπράουν ολοκληρώνει το έργο του με μια ανάλυση της συνεχιζόμενης μέχρι σήμερα ισχύος των απόψεων του ρομαντισμού.

Ο δρ Ντέιβιντ Μπλέινυ Μπράουν είναι Ανώτερος Επιμελητής στην Τέιτ Μπρίτεν και υπεύθυνος του Κληροδοτήματος Τέρνερ. Έχει γράψει μονογραφίες για πολυάριθμους καλλιτέχνες της ρομαντικής εποχής, συμπεριλαμβανομένων των Σάμιουελ Πάλμερ, Ντέιβιντ Γουίλκυ και Τέρνερ.